kes sudab üllesarwata, kui mitto suggu tööd ja ammeti-liket ma-ilmas on? Agga igga ammetil on omma waewa ja tülli.

Jubba sest mis nimmetati, näme, et kui Iggamees se eest, mis temma holeks langend, ärratüddinematta murret kannab, Iggamees siis kätte saab, mis ta tarwitab. Sepärrast on Jummal ka iggaühhe Üllema peäle pannud, tähhele pannema, kas Iggaüks teeb mis temma kohhus on.

Sest kui iggamees omma tahtmist möda tohhiks weddeleda, kust se siis sola saaks, kes maad harrib? Ehk, kust se leiba saaks, kes sola kedab? Ehk, kust need saaksid leiba ja sola kes rauda walmistawad? Ehk kust need saaksid rauda, kes leiba ja sola saatwad?

Nenda jääksid kohhe keik teggemised kinni, ja Iggaühhel olleks pudo sest, mis temmale keigetarwilissemaks abbiks kulluks, kui mitte Kunningad ja Kohtud ja Üllemad peäle käiksid et keik tööd öiete tehhakse ja igga wastastik-tehtud tenimisse-kaup kindlaste petakse. Sest Nedsinnatsed Üllemad peawad üksiasse innimesse ja keik Rahwa Seisust tähhele pannema, ja sedda Jummalale ärrawastama. Sest otsego meil ühhe ihho sees paljo liikmid on; aggo keigil liikmellel ep olle ühtesugust tööd, nenda on meid ka paljo üks ihho Kristusse sees. Agga iggaüks ennese kohhal, olleme teine teise liikmed. Sedda loeme Pühhas-Kirjas. Rom. 12, 4. 5.

Keigewaesemast palgalisest, keigesuremast Keisrist sadik, on siis agga se armas Jummala meles, kes keelmatta teeb, mis kohhus on; sest sega sünnib Jummala tahtminne Ma peäl kui taewas.

Keik sedda panni se wanna moistlik Mees neid tundma, ja ütles wimaks: Teie teate, et ma norel eal omma Herraga liggi keik ma-ilma ollen läbbi käinud, möda maad ja möda mert; mis minna teise üt-len, ei olle siis mitte tulest woelud, waid ma ollen sedda keik näinud, ja üksi ei woi sedda walleks aiada — ollen sedda iggas

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1817. 2.